

Bestyrelsens beretning for forældrekredermødet v/formand Christian Nielsen

Når vi som forældre har valgt at sætte vores børn på Taastrup Realskole, er det så udtryk for et tilvalg eller et fravalg? Har vi valgt skolen og dens arbejdsmåder og værdier til – eller har vi valgt folkeskolen fra?

Og når vores børn går på Taastrup Realskole, er vi så købere af en ydelse hos en leverandør – eller indgår vi i et samarbejde, der handler om at skabe en fælles værdi?

De to spørgsmål hænger i min optik meget sammen og svaret på dem har stor betydning for, om skolen kan lykkes med at løse den opgave, som vi ønsker den skal løse for vores børn. Det er jo nok rigtigt for mange af os, at overvejelserne om at vælge en privatskole starter med en tvivl om, hvorvidt det, som folkeskolen kan tilbyde, er det rigtige for vores barn. Men det skal helst ikke ende der. Der er jo andre alternativer til folkeskolen end Taastrup Realskole, og i længden vil det kun fungere, hvis man som forælder kan støtte op om det, som skolen står for. Det er derfor, at skolens optagelsesproces særligt handler om dette og ikke kun om elevernes skoleparathed.

Vi er nemlig ikke bare kunder i butikken. Det er vigtigt, at børnene kan mærke, at forældrene har tillid til de mennesker, som de hver dag bliver afleveret til. Og det er vigtigt at børnene kan mærke, at der er en rød tråd i de forventninger som skolen har til dem og de forventninger, der er til dem i hjemmet.

Jeg tror, at de fleste i virkeligheden vil være meget enige i dette. Vores børn er det vigtigste, som vi har, og de færreste ønsker i virkeligheden at "shoppe rundt" med deres børns skolegang. Det er jo deres fremtid, det handler om. Så vi lægger en masse af os selv i den skole, som vi vælger til vores børn.

At Taastrup Realskole er et fællesskab, som man aktivt skal vælge til, er dog ikke noget, som kun forpligter forældrene. Det forpligter alle, som har lod og andel i skolen. Skolens ledere, ansatte og bestyrelse skal hele tiden være opmærksomme på, hvad det er vi reelt tilbyder. Vi skal ikke bare være en lille smule bedre end de lokale folkeskoler. Vi skal kunne tilbyde noget særligt, og dette skal fremstå klart og tydeligt for både forældre og børn.

Vi skal også være opmærksomme på, at forældrene er vigtige samarbeidspartnere i forhold til, om skolegangen vil lykkes. Vi skal være lydhøre overfor forældrenes ønsker og bekymringer, og vi skal tage vores del af ansvaret for, at dialogen med dem fungerer.

En af de måder, som vi i bestyrelsen arbejder med at være lydhøre på, er de forældretilfredshedsundersøgelser, som vi indførte for to år siden, og som nu er gennemført for anden gang. De overordnede resultater indgår i de kvalitetsindikatorer, der er sendt ud til dette møde. Her kan man se, at tilfredsheden stadig grundlæggende er god og højere end landsgennemsnittet, hvilket vi – lidt i mangel af andre sammenligningsmuligheder – har valgt som målsætning.

Tilfredsheden er dog faldet lidt siden sidste undersøgelse, hvilket vi har en god idé om årsagerne til. Dette vender jeg tilbage til, men først synes jeg lige, at vi bør glæde os over et rigtigt godt eksempel på det her med fællesskab og samskabelse, som jeg lige har talt om:

Forældrenes tilfredshed med trafiksituationen er meget lav, og det er der ikke noget at sige til. Trafikken omkring skolen er presset om morgenen, og det skaber farlige situationer især for de børn, som går og cykler til skole. Det paradoksale er, at det som regel er forældre selv, der skaber de farlige situationer ved at køre hasarderet – hvilket får flere forældre til at vælge at køre deres børn til skole, og det presser trafikken endnu mere.

Vi har arbejdet med dette problem i nogle år efterhånden. Skolens ansatte har gennem lang tid regelmæssigt været til stede ude ved vejen om morgenen. For et par år siden havde vi gang i stokkemethoden, hvor vi indførte proces for, at man kan blive indkaldt til en kammeratlig samtale hos skolelederen, hvis man skaber farlige situationer i trafikken om skolen. Vi er også i dialog med kommunen – senest havde vi møde i februar med formanden for kommunens miljø- og teknikudvalg Lars Prier og vejchef Lars Koch. Vi undersøger stadig løsninger med dem, men der er endnu ikke besluttet nogle konkrete tiltag.

Her i april er der så for første gang sket et skridt i den rigtige retning: På initiativ fra Christina Vedelsparre, som fratræder bestyrelsen i dag, har vi fået skudt en kampagne i gang som skal vare måneden ud, hvor en gruppe på 22 frivillige forældre med gule veste står på vejene omkring skolen og med skilte anviser retning og parkeringsmuligheder for bilerne. Og det forunderlige er, at det ser ud til at virke! Langt de fleste kører pænt og følger anvisningerne, og der ser også ud til, at er så småt er flere, der begynder at tage cyklen.

Der er en fin artikel om det Taastrup Avis i denne uge. Nu bliver det selvfølgelig spændende at se, om det holder, når kampagnen er slut, men uanset hvad, så har denne gruppe forældre fået vist, at det her problem kan løses, hvis vi forældre sammen støtter op om det.

Det kalder jeg at tage et ansvar for fællesskabet! Det er supergodt gået – tak til jer alle sammen for den flotte indsats!

En af grundene til, at det ikke er overraskende, at forældretilfredsheden er dalet lidt, er det stormfulde forløb omkring sammenlægning af 6. årgang, som vi var ude i sidste år. Det var ikke rart for nogen af os være i, og kommunikationen svigtede til tider på begge sider af de frontlinjer, der desværre opstod.

Derfor var det nok forventeligt, at det særligt er spørgsmålet om "Ledelsens kommunikation til dig om ændringer og nye tiltag" der får en lav score. Til gengæld bliver der scoret særligt højt på "Adgangen til at komme i kontakt med ledelsen, når du har behov", så helt galt med kommunikationen er det heldigvis ikke.

Vi har i bestyrelsen naturligvis været interesseret i, hvordan det gik med de nye 6. klasser, og vi har løbende fået tilbagemeldinger om det. Det overordnede billede er, at det går godt både med trivslen og det faglige niveau, men at der naturligvis er nogle ting, der skal arbejdes med. I forhold til trivslen er den ene klasse lidt udfordret i forhold til at finde fællesskabet, og der er sat en ekstern konsulent på. Vi havde fra starten af afsat budget til ekstern konsulentstøtte, hvis det skulle blive nødvendigt, og herudover er der afsat ekstra timer til klasselærerarbejdet. I forhold til det faglige har eleverne i sagens natur arbejdet med forskellige ting i de forskellige klasser, som de kommer fra, og der har været behov for at justere lidt, men det faglige niveau generelt giver ikke anledning til bekymring.

Vi vil fortsat følge nuværende 6. årgang fra bestyrelsens side og vil i den forbindelse også øge opmærksomheden på, hvad forældrenes oplevelse er. Den skepsis, som mange forældre har følt i forhold til sammenlægningen, ser ud til at slå igennem i resultatet for mellemtrinnet, og det skal vi som bestyrelse have fokus på.

Sidste år udsendte vi for første gang op til forældrekredermødet de kvalitetsindikatorer, som vi har arbejdet på i bestyrelsen i noget tid, og i år har vi udsendt en ny version af indikatorerne. Indikatorerne druknede lidt i virakken om klassesammenlægninger sidste år, så jeg vil lige give en kort reklame for dem igen, hvis I ikke har fået kigget i dem endnu.

Indikatorerne er nemlig et rigtigt godt redskab ikke kun for os i bestyrelsen, men også en god mulighed for andre interesserede for at følge med i, hvad der foregår. I indikatorerne kan man tydeligt læse, hvad det er vi er optaget af i forhold til tallene, og man kan også se, hvordan vi arbejder med at formulere målsætninger. Der er offentligt tilgængelige tal om f.eks. karakterer og økonomi, men også interne tal om f.eks. fravær og tilfredshed, der ikke kan findes andre steder. Det er åbenhed og gennemsigtighed, så det vil noget!

Samlet set peger indikatorerne på, at vi har at gøre med en veldrevet skole. Resultaterne er pæne, og der er styr på processer og ressourceforbrug. Vi har en solid økonomi, der er søgning til skolen, eleverne trives

helt generelt, medarbejdere og forældre er pænt tilfredse og karaktererne ligger fint i forhold til sammenlignelige skoler.

Man bør også lægge mærke til et andet dokument, som vanen tro er udsendt op til forældrekrederne. Titlen "Revisors påtegning samt ledelsesberetning" er måske ikke umiddelbart den store sællert, men det er faktisk vigtigt nok: Her kan man se, at skolen endnu en gang har fået en blank revisionsberetning, altså at revisionen ikke har kunnet finde noget at bemærke til regnskabet. Det er ikke fordi, de ikke prøver. Det er et udtryk for, at skolens administration samlet set fungerer rigtig godt.

Der er et særligt vilkår for en skole som vores, som man ikke må undervurdere betydningen af: Vi er selv ansvarlige for at have styr på tingene. Der kommer ikke nogen kære mor og hjælper os, hvis vi ikke kan finde ud af det. Frie skoler lukker ikke på grund af, at der er vilde diskussioner om klassesammenlægninger og bemanning af bestyrelsen. Når frie skoler lukker, er det altid fordi de roder rundt i økonomien. Sådan er det bare, og derfor skal vi i den grad sætte pris på de dygtige ledere og medarbejdere, som sørger for, at der er styr på basisdriften, så vi andre ikke behøver at ligge søvnløse over dette.

Skolens medarbejdere er i det hele taget den vigtigste ressource, som vi har, og jeg vil gerne benytte lejligheden tak for den store indsats, som I dagligt yder, for at vores børn kan få en god skolegang.

Uanset om vi er kunder eller ej: Uden forældre, ingen børn og uden børn, ingen skole – mange tak også til jer forældre for at vælge og at bakke op om Taastrup Realskole. Og tak for, at så mange af jer besvarede forældretilfredshedsundersøgelsen.

Og så vil jeg gerne sige tak til mine kolleger i bestyrelsen. I yder mange timer for skolen på bestyrelsesarbejdet, og selvom det kan være hårdt når jeg efter flere timers møde begynder at gennemgå bestyrelsens checkliste til regnskabet, så holder I ud og fortsætter med at komme med gode input.

Hermed overlader jeg beretningen til forsamlingen.